

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā 19
Tālrunis № 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 38 (1927)

Piektdien, 1957. g. 29. martā

13. gads

Ar ražošanas plānu izstrādāšanu jāpasteidzas

Jau pagājušā gada beigās rajona kolchozos izstrādāja galvenos rādītājus par sējumu platībām šā gada ražošanas plānam un lauksaimniecības produktu ražošanu. Šos plānu projektus apstiprināja rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja un sastādīja kopsavilkumu rajona mērogā apstiprināšanai Ministru Padomē.

Pēc šiem kolchozos izstrādātajiem plānu projektiem tagad jāsatāda ražošanas plāni. Kamēr to nav, protams, nav un nevar būt skaidra priekšstats par veicamo darbu apjomu katrā saimniecības nozarē. Un tomēr rajona kolchozos ražošanas plānus izstrādā ļoti gausi. Ar šo darbu vēl nav tikuši galā lauksaimniecības arteļi „Leņina ceļš”, „Komunisma ceļš”, „Aktivists” un citi. Tas liecina, ka šo kolchozu valdes un lauksaimniecības specialisti, strādājot bez precīza plāna, nedod arī katrai brigādei un fermai noteiktus, precīzus darba uzdevumus, kas veicami jau šodien un visā saimniecības gadā.

Lai kolchoza ražošanas plānu sastādītu pareizi un tas būtu par mērķu visam ražošanas procesam, nepieciešami vispirms rūpīgi analizēt iepriekšējā gada darbu, labi pārdomāt visas iespējas jau no pasākumu veikšanai. Taču ne visur tas darīts. Kolchozā „Proletarietis” valde tagad vairs neatzīst tos rādītājus, ko ielānoja sākumā. Kaut gan ielānoja stādīt šogad kartupeļus 95 ha platībā, tagad ražošanas plānā parādās cits skaitlis — 70 ha. Kolchozā „Jaunā gvardē” tagad grib samazināt graudaugu sējumu platību par 37 ha un cukurbietu — par 11 ha, samazinot līdz ar to arī bruto produkciju. Līdzīgi gadījumi vērojami kolchozos „Boļševiks”, „Spars”, „Traktorists” un citos.

Tas radies tāpēc, ka rudenī plānu projekti tika sastādīti formāli, nepārdomāti, netika apspriesti ar kolchozniekiem, pat ne valdes sēdēs. Tos ar vieglu roku, dažās stundās sastādīja tikai daži cilvēki. Tāda plānošana novedusi pie tā, ka ražošanas plāni vairs nesaskan ar tiem rādītājiem, kas apstiprināti rajona izpildu komitejā.

Pašreiz svarīgs uzdevums ar ražošanas plāniem iepazīstināt visus darba darītājus, lai viņiem būtu skaidri veicamie uzdevumi. Vadoties no plāna, jānodrošina konkrēti uzdevumi katrai brigādei, fermai, darba darītājam.

Kolchozos strādājošiem lauksaimniecības specialistiem jāizstrādā precīzi sējumu izvietojuma plāni, ar tiem jāiepazīstina traktoru brigāžu brigadierus.

Sastādot kolchozos ienākumu un izdevumu tāmes, jāparedz līdzekļi tādu pasākumu izpildei kā mēslu krātuvju un virvas aku izbūvei, lai neietu zudumā kolchozu tirumiem tik vajadzīgais mēslojums.

Parakstīts līgums par brālīgo republiku sacensību

22. martā Rīgā tikās Igaunijas un Latvijas delegācijas, lai parakstītu abu brālīgo republiku lauku darbaļaužu socialistiskās sacensības līgumu. Pirms līguma parakstīšanas runāja Latvijas PSR delegācijas loceklis b. Rubenis. Viņš norādīja, ka komisija, kas izstrādājusi sacensības noteikumus, rezumējusi iepriekšējo socialistisko saistību izpildi un rūpīgi iepazīstinies ar saistībām, ko Latvijas un Igaunijas lauku darbaļaudis uzņēmušies 1957. gadam. Uz šo saistību pamata tad arī sastādīts līgums. Tajā paredzēts, ka sacensības rezultāti novērtējami laukkopībā par lauksaimniecības darbu cēlieniem

un lopkopībā — ik mēnesī. Pēc tam runāja Igaunijas delegācijas loceklis b. Kubjass, kas ierosināja, lai socialistiskās sacensības gaitu plaši apgaismotu tiklab Igaunijas, kā arī Latvijas presē un radiofonā.

Pēc līguma parakstīšanas īsu runu teica Igaunijas KP CK pirmais sekretārs b. Kebins. Viņš izteica pārliecību, ka abu brālīgo republiku lauksaimniecības darbinieki godam izpildīs savas saistības un sagaidīs visas tautas svētkus — Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu — ar jauniem panākumiem darbā.

(LTA)

Pavasaris levukalnu ciemā

Kolchozā „Komunars” viss būtu sagatavots, bet mēslojuma izvests par maz. Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā nav īsta darba spraiguma.

KĀ JŪSU KOLCHOZĀ?

KOLCHOZĀ „KOMUNARS”

Pirmās

„bezdelīgas”

Lauksaimniecības arteļa „Komunars” tirumos pirmie pavasara lauku darbu vēstneši bija mineralmēslu sējēji. Šo darbu abās brigādēs uzsāka tikko nokusa sniegs. Agri rītos, izmantojot apsalumu, uz ziemāju laukiem devās pa jūgi ar mineralmēslu veltiem, kolchoznieki un kolchoznieces.

Kā pirmie ziemāju virsmēslušanu visā 53 ha platībā pabeidza pirmās brigādes laukopji. Trešdien to paveica arī otrā brigāde. 109 ha platībā ziemāji saņēma 2,5 cēt kaliju un superfosfātu uz katru hektāru.

— Nu ko pašreiz darīt? — jautājam.

— Turpinām ilggadīgo zālāju virsmēslušanu, — atbildēja kolchoznieki.

Tiešām, pirmajā brigādē virsmēslušanas izsēts uz vairāk nekā 20 ha. Čakli mineralmēslu sējēji ir K. Freimanis, V. Sproģis, R. Mēnese, A. Kraule, K. Mēnese un vairāki citi.

Sēs tikai šķirnes sēklu

Ziemas otrā puse spraigā darbā pagāja klētniekiem Strautmanim un Ābelem. Janvarī, kad pabeidza sēklas tīrīšanu un nosūtīja paraugus pārbaudei, izrādījās, ka daļai neapmierinoša dīdžība. Ievērojot iepriekšējo gadu pieredzi, sēklu regulāri pārlapstojā un vēdināja. Tas nebija veltīgi; nosūtot otru reizi pārbaudei, dīdžība bija labāka.

— Šopavasars sēsim tikai šķirnes graudaugu sēklu, — nosaka brigadieris.

Apcirkņos glabājas „Diamant” vasaras kvieši, „Maja” un „Dzintars” mieži, „Stendes” mazās agrās auzas.

Priekšzīmīga arī kartupeļu sēkla. Stirpas rudenī noklāja ar biezu salmu un mēslu kārtu, tādēļ visi 110 t kartupeļi labi uzglabājušies. Ar kartupeļiem pavasarī apstādīs 44 ha lielu platību — par 4 ha vairāk kā pērn.

Iegādāta arī turpat visa vajadzīgā ilggadīgo zālāju sēkla.

RAIŅA VĀRDĀ NOSAUKTAJĀ

Gaida mašīnu...

Ceļā uz Raiņa vārdā nosauktā kolchoza kantori pie kalves ziemās kviešu lauka malā ieraudzījām vairākus viriešus. To vidū bija arī pirmās brigādes brigadieris Krišs Lamperts. Viņiem līdzās atradās vairāki spaiņi, kā redzams, pielāgoti mineralmēslu izsējai, un vēl gluži jauna šā paša mēslojuma izsējamā zirgu vilkmes mašīna.

— Vai gatavojaties mineralmēslu izsējai? — ieminējāmies.

— Tā nu iznāk, — atbildēja brigadieris. Taču vēl nevaram sākt, — viņš turpināja, — jāsaņem automašīna ar graudu kravu, tā jāizkrauj.

— Vai tad tagad, kad tu-

vojas pusdienas laiks, vairs var sēdēt un gaidīt uz automašīnu? Drīz zeme atkusīs un tad uz laukiem pat vīrs netiksiet, — mēs piebildām.

— Tā jau nu būs, — piekritoši vīri pamāja ar galvām, bet...

— Slinkojuši jau arī neesam, — brigadieris centās novirzīt sarunu un labprāt pastāstīja, kā brigade sagatavojusies pavasara sējai. Kolchoza kalējs izremontējis inventāru. Sākoties pavasara sējai, pirmās brigādes laukopji varēs strādāt ar 18 atspēru ecēsām, 2 septiņrindu sējmašīnām, vairākiem dažāda veida kultivatoriem un citu inventāru.

Daudz mēslojuma vēl pie kūtim

Kolchoznieki apņēmies šogad izaudzēt daudz lielākas graudaugu ražas. Paredzēts sagatavot 2000 t pakaišu kūdras.

Jā, tas nav slikti, — norīcējāmies un, atceroties, ka arī iepriekšējā gadā kolchoznieki sagatavoja ap 1000 t pakaišu kūdras, lūdzām agronomam b. Ozolniekam pastāstīt, ko kolchozam devusi pakaišu kūdras sagatavošana un cik uz laukiem ir izvests mēslojums.

— Pakaišu kūdras lietošana palīdz uzkrāt turpat divtik daudz mēslojuma, — sacīja agronomi. — Tādēļ šopavasars uz visiem vasarāja laukiem bijām paredzējuši izvest ap 3000 t kūtsmēslu un kūdras komposta. Taču sliktā laika apstākļu dēļ plānoto

neizvedām. Pašreiz uz laukiem izvests mazliet pāri par 1000 t kūtsmēslu un 830 t kūdras komposta. Vēl pirmajā brigādē pie vairākām kūtim ir uzkrājis mēslojums, bet pie pašreizējiem oēla apstākļiem par izvešanu uz laukiem, nav ko domāt.

Klausoties b. Ozolnieka stāstījumu, rodas pārliecība, ka kolchozā strādā bez degsmes. Ja šodien kolchozos mēslojumu uz laukiem ved gan traktoriem, gan zirgiem, tad kādēļ gan Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā to nevar darīt? Un kur palikuši kolchoza komjaunieši, kas kādreiz rādīja piemēru talku organizēšanā.

A. Krastiņš

Bet kā ar mēslojumu?

— Pašreiz uz pavasara sējumiem paredzētajām platībām esam izveduši 1045 t kūtsmēslu, tai skaitā 110 t ar zirgiem, — paskaidro kolchoza kantori. — Vēl ap 200 t „salasīsim” pa atlikušajām kūtim un tad arī viss.

Taču ar kūdras izvešanu nav veicies. No plānotajām 1600 t izvests tikai ap 50 t. Tiesa, ceļa apstākļi līdz pur-

vam slikti, bet traktors nodarbināts tikai pāris dienu.

Daudzos kolchozos mēslojumu iepērk no kolchoznieku sētām, tomēr „Komunārā” šī izdevība nav pienācīgi novērtēta. Runāts jau ir, bet tas arī viss. Ja tikai pāris tonnas kūtsmēslu vien būtu devusi katra kolchoznieku sēta, tad lauki saņemtu ap 200 t mēslojuma vairāk.

R. Lidumnieks

LKP rajona komitejas II plenums

Šā gada 26. martā notika LKP Kuldīgas rajona komitejas II plenums, kurā galvenais jautājums bija „Par rajona kolchozu gatavību pavasara sējai”. Ziņojumus sniedza Kabiles MTS direktors b. Staško un Kuldīgas MTS direktors b. Meņģis.

Ziņojumā b. Staško uzsvēra, ka ne Kabiles MTS, ne zonas kolchozi vēl nav pilnīgi gatavi pavasara sējai. MTS vēl nav izremontēta visa meliorācijas tehnika un piekabe inventārs, nav pilnīgi nokomplektēti traktoru brigāžu kadri. Graudaugu sēkla zonas kolchozos gan atbērta, bet izsējas kondīcijai neatbilst. Kolchozos „Abava”, „Brīvība”, Ļepina vārdā nosauktajā un vēl dažos līdz šim nav ne kilograma kondicionētas sēklas. Tas izskaidrojams ar kolchozos strādājošo lauksaimniecības specialistu bb. Gavrilova, Ludženieka, Meldera un citu bezdarbību. Kolchozā „Kopdarbība” ne valde, ne agrome b. Grinvalde nav lietas kursā par atbērto sēklu. Kaut gan visa sēkla ir ar didzību zem 70 proc., tās vēdināšanu un sildīšanu neorganizē. Vēl sliktāks stāvoklis ir ar ilggadīgo zālāju sēklu, kura zonā atbērta tikai par 54 procentiem. Kolchozos Molotova vārdā nosauktajā, „Uzvara”, Ļepina vārdā nosauktajā tās ir ļoti maz, tomēr priekšsēdētāji bb. Plīts, Muižnieks, Lieknis nerūpējas par sēklas krājumu papildināšanu. Ar lielu vilcināšanos kolchozi iegādājas piešķirtās ilggadīgo zālāju sēklas. Arī kartupeļu sēkla zonā atbērta tikai par 78 procentiem. Sevišķi daudz kartupeļu sēklas trūkst kolchozos „Kurzeme” (priekšsēdētājs b. Surgots), „Socialisma ceļš” (priekšsēdētāja b. Fridrichsone), „Graudus” (priekšsēdētāja b. Turka).

Runājot par mēslojuma iz-

vešanu, b. Staško norādīja, ka uz katru vasarāja sējuma ha šogad paredzēts dot 6 t organisko mēslojumu, bet līdz šim zonā uz katru ha izvestas tikai 3,4 t, bet kolchozā „Socialisma ceļš” — tikai 1,2 t.

— Pavasara sējā uzdevums ir radīt stabilu lopbarības bāzi, — sacīja b. Staško. — Tāpēc izcila vērība šogad jāvelti ilggadīgo zālāju sējai, zālā konveijera ierīkošanai un piefermas laucīpiem.

Kuldīgas MTS direktors b. Meņģis savā ziņojumā uzsvēra, ka lieli uzdevumi šogad jāveic meliorācijā. Ar MTS un kolchozu ciešu sadarbību tos iespējams savlaicīgi izpildīt. Šogad jāpanāk, lai visas nosusinātās platības pareizi apgūtu. Asi ziņotājs vērsās pret Mičurina vārdā nosauktā kolchoza agronomiem bb. Ziemani, Magoni un Kronbergu, kuri trijātā vēl nav nodrošinājuši visas sēklas sagatavošanu.

Pēdējais laiks izbeigt nepareizo praksi, kad kolchozu vadošajiem darbiniekiem aprēķina zināmu izstrādes dienu daudzumu mēnesī. Nobriedusi nepieciešamība apmaksu izdarīt, vadoties no saražotās produkcijas.

Tālāk b. Meņģis pakavējās pie jautājuma, kā lauksaimniecības specialisti ceļ savu zināšanu līmeni, studē pirmrindnieku darbu pieredzi. Viņš norādīja, ka specialisti bb. J. Tilgalis, Z. Fibiga, J. Roze, Z. Ziemane, A. Kronberga neabonē nevienu centrālo preses izdevumu, bet jaunā agrome b. Aleksandroviča kolchozā „Cīņa” nav abonējusi vispār nevienu laikrakstu un žurnālu.

Debatēs kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs b. Muižnieks pastāstīja, kā kolchozs gatavoja pavasara sējai. Viņš atzīmēja, ka tirdzniecības organizācijas kolchoziem pārdod diezgan traktorus, bet par to, lai

šo traktoru vajadzībām varētu nopirkt degvielu un smērvielas no šīm pašām tirdzniecības organizācijām, neviens nav padomājis.

LKP Kuldīgas RK sekretars Kabiles MTS zonā b. Krauklis debatēs runāja par to, ka kolchozos nepieciešams radīt ilggadīgo un viengadīgo zālāju sēklas fondus, kā arī veikt nopietnāku vērību stiebrzāļu sēklu pavairošanai.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks b. Bitenieks atzīmēja, ka daudzi kolchozu vadītāji neorganizē mineralmēslu aizvešanu no stacijām. Tā rezultātā 300 t vērtīgā mēslojuma vēl gul stacijās. Tā zaudējam ne tikai šo mēslu vērtību, bet arī nesapēmam papildus mineralmēslus. Novārtā atstāta arī ķīmikaliju sagāde kolchozos.

Kuldīgas MTS galvenais agronomis b. Bullis norādīja, ka šogad daudz lielāka vērība jāvelti lopbarības sakņu audzēšanai. Lauksaimniecības specialistiem jāgādā, lai kolchozos savlaicīgi izaudzētu nepieciešamā daudzumā lopbarības sakņu dēstus.

Rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Liepa savā runā nosodīja to bezatbildību, kādu vairāki kolchozu priekšsēdētāji pieļauj piešķirto ilggadīgo zālāju sēklu izņemšanā. Tas pats sakāms arī par piešķirto kartupeļu sēklu. Tālāk b. Liepa norādīja, ka kolchozu „Traktorists”, „Aktivists” un citu vadošie darbinieki neorganizē paši savu plānoto pasākumu izpildi kūdras un avotkalņu izvešanā.

Vēl debatēs runāja Kabiles ciema priekšsēdētāja b. Budanska, padomju saimniecības „Vārme” direktors b. Vaivads, rajona prokurors b. Kukars un citi.

Apspriestajā jautājumā plenums pieņēma plašu lēmumu. Roģis

Pie padomju saimniecības «Vārme» cūkkopjiem

Uzdevumi, kas jāveic padomju saimniecības „Vārme” cūkkopjiem, nav mazi.

— Šogad valstij jāpiegādā 1200 cnt cūkgaļas, — stāsta zootehniķe b. Smirnova. — Tas nav viegls uzdevums, it sevišķi vēl tad, ka pagājušajā gadā pietiekamā daudzumā neizaudzējām kartupeļu.

Pašreiz aizritējuši tikai nepilni trīs mēneši jaunajā gadā, bet pirmie panākumi iepriecina. Šogad jau nodotas valstij 145 cūkas, tai skaitā 107 bekonī. Pirmajā ceturksnī plānā paredzēto 110 cnt cūkgaļas vietā piegādāja 150 cnt.

Teicami savus pienākumus veic atsevišķas cūkkopes. Jau otro reizi Emīlija Ošteine patur socialistikās sacensības vimpeli „Labākā padomju saimniecības cūkkope”. Viņa apkopj ap 70 cūku un 2 mēnešos nobarojusi 22 bekonus, nodrošinot vidējo dzīvsvara pieaugumu pāri par 500 g diennaktī. „Mālišu” novietnes bekonaudzētāja b. Mačāne apkopj 125 cūkas. Arī viņa guvusi labus diennakts dzīvsvara pieaugumus, nobarojot janvarī 46 bekonus, bet februārī 36.

— Protams, labus bekonus

var izaudzēt tikai no veselīgiem sivēniem, tādēļ nevaram aizmirst arī sivēnmāšu kopējas, — saka b. Smirnova. — Mums pašreiz ir pavisam 97 sivēnmātes. Pēc ražošanas uzdevuma šogad jāiegūst 1400 sivēnu. Janvarī un februārī vajadzēja iegūt 80 sivēnus, bet ieguvām 174. Tātad arī šeit pirmais solis sperts sekmīgi.

— Bet kas ir labākā sivēnmāšu kopēja? — jautājam.

— Emīlija Zalkovska! Ipatnēja sagādīšanās — abas pirmrindnieces Emīlijas.

Kūti, kur strādā Emīlija Zalkovska, valda priekšzīmīga kārtība. Aizgaldi tīri, kūts gaitenis izbārstīts ar kaļķiem.

— Visu laiku apkopju 35 sivēnmātes, — paskaidroja cūkkope, — tikai pavisam nesen grupu pārdalīja.

Šogad čaklā cūkkope jau saņēmusi 52 sivēnus, pie tam nav bijuši kriešanas gadījumi. Labi strādā arī sivēnmāšu kopēja b. Kalniņa „Dīķu” novietnē.

Padomju saimniecībā cūkas baro 3 reizes dienā, ievērojot zootehniku izstrādātās barības devas. Piemēram,

no 70 kg smagi barokļi dienā saņem 3—5 kg vājpiena, 3 kg koncentrētās barības, bet ja izbaro arī 2 kg kartupeļu, tad spēkbarības devu samazina uz 2 kg. Bez tam papildus vēl saņem neierobežotā daudzumā kukuruzas skābarību. Sivēnmātēm ziditājam izbaro 3 kg vājpiena, 3,5 kg spēkbarības, 0,5 kg ābolu pelavu, bet nedziditājam — 3 kg spēkbarības. Cūkām deva arī sausos cukurbiešu grauzījumus. Regulāri izbaro krītu un sāli kā mineralvielas.

Vairākas novietnēs barības sagatavošanu veic atsevišķi cilvēki, tā sauktie pavāri.

— Grūtības mums vienīgi ar telpām, — stāsta partijas pirmorganizācijas sekretare b. Blumberga. — Pašreiz pabeidz iekārtot jaunuzcelto cūku novietni, kur pārvietos sivēnmātes.

Tiešām, „Rumpju” cūku novietnē vienā aizgaldā novietotas pat vairākas sivēnmātes. Vēlāk plaši organizēs cūku turēšanu vasaras novietnēs, ko jau darīja pagājušajā gadā un guva labus panākumus. R. Ritums

RAJONA SKOLĀS PRETIM FESTIVALAM

— Sen mūsu skolā nav bijis tik daudz ciemiņu kā šodien, — priecājās Snēpeles vidusskolas audzēkņi, saņemot vecākus un viesus, kas pulcējās uz jaunatnes festivalam vēltito sarīkojumu.

Lai gan sarīkojuma sākums bija paredzēts tikai pulksten 17, jau pirms 2 stundām visi skolas gaitēni un klases bija jauzu pilnas. Visur dzirdēja jautras čalas un smieklus. Un kā nu ne! Garlaicībai tur nebija vietas. Visu uzmanību saistīja mantu loterija.

Festivala koncertu ievadīja koris ar Arro „Miera dziesmu” 5. un 7. klašu kora izpildījumā. Tad priekšnesumi uz skatuves mainījās raibā virknē. Kora dziesmām sekoja dejas, deklamācijas, atsevišķi klašu kolektīvi ar dejām un dziesmām, tautas pasaku dramatizējumi.

Skatītāji ar interesi vēroja 5. klases skolēnu izpildīto V. Zepas viencēlienu „Pasaka par gaillīti Pēcīti un kaķīti Jēcīti”. Ne mazāk skatītājiem patika Plūdopa „Rūķīši un meža vecis”, ko izpildīja 4. klases kolektīvs, un otrās un trešās klases audzēkņu iestudētais latviešu tautas pasakas „Zvēri un abras taisītājs” dramatizējums.

7. un 8. klašu skolēni parādīja savu prasmi dziedāšanā gan pa klasēm, kopā, gan zēni un meitenes atsevišķi.

KLAŠU VAKARS

Trešo mācību ceturksni noslēdzot, Kuldīgas 1. vidusskolas 10. un 11. klašu audzēkņi rīkoja klašu vakaru, vēltītu jaunatnes festivalam.

Vakaru atklāja skolotāja b. Stanguta. Pēc tam 11. klases audzēkne Ilona Bēte pastāstīja par sekmju līmeni aizvadītajā ceturksnī.

Vislabākās klases mācībās ir 11.-a un 9.-b klases, kurās nav neviena nesekmīga skolēna, bet vissliktākā uzvedībā un mācībās — 8.-b klase.

Pēc tam sekoja klašu pasākumu skats, kuru iesāka 10.-a klases audzēkņi. Klases ansamblis izpildīja poļu tautas dziesmu „Gāja meitene pa mežu”, bet Graudiņa un Valters dziedāja latviešu tautas dziesmu „Es uzkāpu kalniņā”. Turpinājumā meitenes izpildīja vingrojumus uz līdztekām.

Anses un Graudiņas izpildījumā klātesošie noklausījās zviedru tautas dziesmu „Tur kalnājos, kur rasa mirdz” un horvātu tautas dziesmu „Marianna”, ko uz gitaras pavadīja šīs pašas klases audzēkne Petroviča.

Turpinājumā savus sasnie-

Sevišķi klausītājus iepriecināja 8. klases audzēkņi Vagns, akordeona pavadījumā izpildot Ļadova „Brīnumdziesmiņu”.

Piektās klases skolēni raitā soli izpildīja moldavu deju svītu un ukraiņu tautas deju „Hopaks”.

Sarīkojuma apmeklētāji sirsnīgi aplaudēja skolas mandolīnu orķestrim, kas savudarbību skolotāja b. Cera vadībā sācis tikai nesen, bet jau labi izpildīja Šumaņa „Priecīgais zemnieks” un Žilinska „Sēpu rotas”.

Lai gan priekšnesumi turpinājās ilgāk nekā 2 stundas un likās, ka skolēni jau noguruši, pēc neliela pārtraukuma skatītāji piedzīvoja priecīgu pārsteigumu — zāli piepildīja vairāk nekā 60 skolēni maskās. Sekoja dejas un rotas, ko iesāka un pabeidza ar polonezi.

Festivalam vēltītais sarīkojums parādīja ne tikai to, ka Snēpeles vidusskolā aug talantīga jaunatne, bet arī skolotāju kolektīva prasmi un izdomu bērnu mākslinieciskās pasākumus pulcīņu darba veidošanā. Atzinību pelnījuši skolas vecāku komiteja un bērnu vecāki, kā M. Bērziņa, S. Liepa, M. Tumševica, Hildebrante, A. Soģe, A. Saulgrieze un citi, kas daudz palīdzēja vakara organizēšanā.

R. Doniņa, J. Kazaks

gumus parādīja 10.-b klases audzēkņi. Šīs klases zēni Vinks, Voldemars un Ģirts Brūni atskaņoja vairākas latviešu un citu tautu dziesmas uz stīgu instrumentiem, bet Briķe izpildīja vairākus valšus uz akordeona. Šai klasei raksturīgs bija labi sagatavotie vingrojumi: meitņu piramīdas, kā arī Bercharde un Lādena akrobatiskie vingrojumi.

Ne mazāk interesanti bija 10.-c klases priekšnesumi. Jau pašā sākumā visus pārsteidza garā balade „Pelēkais akmens”, kuru izteiksmīgi un izjusti deklamēja Kārkliņa. Tomēr visinteresantākie bija latviešu tautas dziesmu dramatizējumi, kuros piedalījās klases skolēnu lielākā daļa.

Priekšnesumus bija sagatavojuši arī 11.-b klases kolektīvi.

Priekšnesumi beidzās, bet tikko zālē novāca solus, attiecīgos tērpos ieradās 10.-b klases audzēkņi, kuri izrādīja fragmentus no Blaumaņa lugas „Skroderdienas Silmāčos”, izpelnoties visu skatītāju atzinību.

R. Dzenīte

Dibina Ungārijas Komunistiskās jaunatnes savienības organizācijas

21. martā — Ungārijas Padomju Republikas 38. gadadienā Budapeštā nodibināta Ungārijas Komunistiskā jaunatnes savienība. Tikko šī vēsts izplatījās pilsētās un ciemos, galvaspilsētā sāka ienākt ziņojumi par komjaunatnes organizāciju nodibināšanu uz vietām.

Pirmās Ungārijas Komunistiskās jaunatnes savienības organizācijas nodibinātas Ļepina vārdā nosauktajā Diošgeres metalurgiskajā kombinātā, Ģeros mašīnbūves rūpnīcā, Budapeštas elektropuldžu rūpnīcā un citos lielākajos uzņēmumos. (TASS)

Jaunieši apgūst vecāku amatu

Pirms 8 gadiem vairāki pilsētas iedzīvotāji, kuru dzīvokļos rajona remontu un celtniecības kantora podnieks Žanis Veisbergs remontēja vai mūrēja jaunu apkures ierīci, bija par acu lieciniekiem pirmām mazā Imanta darba gaitām. Tiesa, viņa darba diena sākās tikai pēcpusdienā, kad

Attēlā: podnieki (no kreisās) Imants un Žanis Veisbergs darba.

zēns pēc mācībām apciemoja tēvu. Imantam, protams, interesēja ne tikai mīcīt mālus, ko tēvs allaž atļāva, bet padot arī krāsns podus vai ķieģeļus un tad stundām ilgi vērot, cik rūpīgi tēvs nolīdzināja podumalas, kā auga jaunā apkures ierīce. Mājās, kad māte Imantam jautāja, kādu amatu viņš mācīsies, tad zēns vienmēr atbildēja vienu un to pašu:

— Sekošu tēva pēdās. Kļūšu par labu podnieku.

... Gāja gadi. Imants pabeidza skolu un sāka pie tēva mācīties amatā. Pēc pāris gadiem Imants Veisbergs jau strādāja patstāvīgi.

Tagad Imants ir 5. kategorijas podnieks. Viņš mūrējis krāsni daudzos pilsētas iedzīvotāju dzīvokļos un iestādēs. Tagad Imantam ir tikai 22 gadi, bet par podnieku viņš strādā jau septīto gadu.

Žanis Veisbergs, kas savā amatā strādā jau 32 gadus, stāsta:

— Katra jauna krāsns, apku-

res ierīce prasa izdomu un pacietību. Palūkojieties uz šiem krāsniem podiem. No pirmā acu uzmetiena tie liekas taisni, taču tikko sāksi vienu pie otra piemērot, tad redzi, kāda starptiem atšķirība. Un, lūk, ar šo cirtīti tad katrs no tiem ir „lāpēcērt”.

Vēl pieredzes bagātais podnieks pastāsta, ka bieži apkures ierīces mūrē ar sliktas kvalitātes ķieģeļiem. Tādēļ tās bieži jāremontē, kas gadu no gada prasa lielus līdzekļus. Ja būvorganizācijas sagādātu pietiekamā daudzumā labus ugunsdrošus ķieģeļus, tad kurtuvju „mūžs” būtu 3—5 kārtīgi palīdzināts.

Biedrs Veisbergs iesaka jauniešiem droši mācīties podnieka amatu, jo darbs tiek labi atalgots. Viņi kopā ar dēlu ik mēnesi nopelna ap 2000 rubļu.

Rajona remontu un celtniecības kantori ar tēvu vienā specialitātē strādā arī Vitalijs Poikāns. No tēviem arodus apgūst arī vairāki citi jaunieši.

A. Sūnīšs

MUMS RAKSTA

Kā balina linus

Pagājušā gada pavasarī kolchozā „Jaunā gvarde” iesēja linus. Lini izauga labi. Sakrautie lini vēl tagad stāv uzlauka. Vai brigadieris b. Griezi-

tis izmēģina kādu jaunu linu balināšanas papēmienu, tas nav zināms, bet, ka kolchozam radušies zaudējumi, tas gan skaidri redzams. A. Sils

Šā gada 28. — 30. martā Rīgā notiek Latvijas PSR skolotāju pirmais kongress. Kongresa darba kārtībā pamatā paredzēts jautājums par mācību darba saistīšanu ar dzīvi.

Kā to liecina pirmskongresa diskusijas un to atspoguļojums presē, kongresā tiks apspriesti daudzi skolu dzīves jautājumi. Kongresu ar lielu interesi gaidīja visi mūsu republikas darbaļaudis un visvairāk skolotāju saime, cerot sagaidīt atrisinājumu daudziem svarīgiem skolu dzīves jautājumiem.

Viens no tādiem ir skolēnu slodzes jautājums, par ko pēdējā laikā vairāku preses izdevumu slejās savas domas izteikuši daudzi autori. Nevar visumā nepieņemties vairāku autoru domām, ka skolēnu slodze visumā ir liela. Izvirzās jautājums, kā to padarīt mazāku. Manuprāt pareizi ir tas, kā izsakās vairāki autori, ka esošās mācību programmas ļoti pārslogotas ar maz-

nozīmīgu mācību vielu gandrīz visos mācību priekšmetos, kas nedod iespēju skolotājiem sīkāk un dziļāk analizēt mācību programmu nozīmīgākos jautājumus, kā arī skolotājam neatliek laika pamatīgi izskaidrot skolēniem svešus un maz pazīstamus jēdzienus. Jēdzienu neizskaidrošana savukārt noved pie formalisma mācību vielas apgūšanā.

Tāpēc mācību programmu atslodšana no lieka materiāla ir pirmais un svarīgākais uzdevums.

Izglītības ministrija projektu mācību programmu atslodšanai izstrādājusi, tikai žēl, ka šos pārkārtojumus mācību programmas nevarēs ieviest jau ar nākamo mācību gadu, jo jaunām programām nepieciešamas arī atbilstošas mācību grāmatas.

Runājot par skolēnu slodzi,

nevar neatzīmēt, ka pēdējā laikā vairākos rakstos skolēnu slodzes jautājums ir pārspīlēts. Iznāk tā, ka skolēna darba diena it kā sasniedz 8 vai 9 stundas dienā un ka skolēnu slodze pārsniedz pieauguša cilvēka darba slodzi. Šāds uzskats nav visai pareizs un var maldināt daudzus vecākus un arī pašus skolēnus. Ne jau visas stundas, kas ietvertas nedēļas stundu sarakstā, vienādi noslogo visus skolēnus. Ja izdarītu rūpīgu skolēnu slodzes analīzi, tad atklātos, ka ne pusi no tā laika, ko skolēns pavadā skolā, viņš arī aktīvi strādā, ka ļoti daudz brīva laika un brīvas enerģijas, kas netiek lietderīgi izmantota, dažkārt aiziet nepareizā virzienā un izpaužas skolēnu noteikumu un disciplīnas pārkāpumos. Var pilnīgi pievienoties tam, ka Izglītības mi-

nistrijas daudzie un dažādie ārpusskolas un ārpusskolas darba pasākumi pārslogo skolēnus, jo gandrīz visi tie ir obligāti — tāpat obligāti arī jāizpilda. Ārpusskolas un ārpusskolas darba pārmērīga akcentēšana it kā mācību darbu nobīda otrā plāksnē un it kā skolēnam dod iespēju izvēlēties, kuram no abiem pievērsties. Dabīgi, ka skolēns, it sevišķi jaunākā skolas vecumā, parasti izvēlas vieglākās pretestības ceļu un tādēļ ne vienmēr palīdz arī skolotāju labā griba mācību un ārpusskolas darba slodzes regulēšanā. Lūk, tādēļ skolām jānodrošina brīvība pašām izvēlēties ārpusskolas pasākumus atbilstoši skolas iespējām un vietējiem apstākļiem, jo ne visi Izglītības ministrijas organizētie ārpusskolas vai ārpusskolas pasākumi vien-

No lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzes

Pirmrindas aitu gans M. D. GERASIMENKO

Grozņenskas apgabals. Padomju saimniecībā № 15 strādā par vecāko ganu Michails Gerasimenko. Viņa brigade pagājušajā gadā guva labus rezultātus. Aitkopji ieguva no 100 aitām 119 jērus un no katras aitas nocirpa 7,3 kilogramus vilnas. Par teicamo darbu brigade premijs saņēma 27 tūkstošus rubļu.

Divdesmit astoņus gadus ar aitkopību nodarbojas M. D. Gerasimenko. Pa šo laiku uzkrāta bagātīga pieredze, kā arī labāko pirmrindnieku pieredzes apgūšana praksē deva viņam iespēju gūt teicamus rezultātus darbā. Gerasimenko kā viens no pirmajiem panāca aitu agru atnešanos. Tam nolūkam brigade saviem spēkiem sagatavoja pietiekamā daudzumā barību, uzcēla siltas puspazemes tipa telpas, apsildīja vecās aitu kūti. Lai aitas atnešanās laikā būtu veselās un spēcīgas, gani tās pusotra mēneša pirms lecināšanas aizdzen labākajās kalnu ganībās uzganīšanai. M. D. Gerasimenko praktizē divkārtīgo lecinā-

šanu, kā rezultātā nav bijis neviena ālavības gadījuma.

Atnešanās periodā gans sevišķi uzmanību pievērš aitu racionalai barošanai. Dzīvniekiem dod vitamīnus un mineralvielas bagātu barību. Katra aitu māte dienā saņem 2,5 kilogramus skābarības, 300 gramus koncentrātu, 1,5 kilogramu miežu salmu.

Pašlaik ganiem daudz darba: sākusies aitu masveidīga atnešanās. Trijās dienās no 76 aitām iegūti 115 jēri. Tas daudzkārt pārsniedz gaidītos rezultātus. Atnešanās notiek siltās telpās. Jēri tiek nožāvēti pie 10 gradu temperatūras. Pēc 24 stundām aitu ar jēriem novieto telpā pie 2—3 gradu siltuma, bet pēc 10—15 dienām kopējā aitu kūti. Visas 646 aitas ir smalkvilnas — grozņenskas šķirnes.

Pirmrindas aitkopju brigade apņēmies šogad no 100 aitām iegūt 135 jērus, nocirpt no katras aitas 7,5 kilogramus vilnas un saglabāt visus jērus un aitas. Uzņemtas saistības viņi gdomā pilda.

Attēlā: vecākais aitu gans M. D. Gerasimenko (pa labi) un viņa palīgs I. V. Petuchovs. (TASS fotokronika)

Kā sagatavot ganības

Apmēram piecus mēnešus gadā republikas kolchozos un padomju saimniecībās galvenā barība lopiem ir kultivēto un nekultivēto ganību zāle. Laba, sulīga zāle, kas bagāta ar proteīnu un vitamīniem, labvēlīgi ietekmē lopu produktivitāti. Ganības ar labu zāli dod iespēju iegūt augstus piena izslaukumus ar minimālu koncentrātu un cilvēka darba spēka patēriņu.

Lai sagatavotu labas ganības, pavasari jāveic zināms agrotehnisko pasākumu cikls. Jau tagad katrā kolchozā var noteikt, kur būs ganības un kur pļaus sienu. Dabiskās ganībās jāorganizē akmeņu novākšana un krūmu izciršana. Tikko atkusis zeme, jānolīdzina kurmju rakumi un citi nelidzenumi.

Pļavas un kultivētās ganības arī jāmēslo. Ieteicams lietot sadalījušos kūstmēslus, kas sajaukti ar kūdru, dodot tos 10—15 tonnas uz hektāra. Labs virsmēslajums ir virca. Tā jādod 5—6 tonnas uz hektāra. Mineralmēslojumu pļavām var dot arī agrā pavasarī. Uz katra hektāra izsēj līdz 2 centneri superfosfāta, pusotra centnera chlorkalija un apmēram vienu centneru slāpekļa mēslu.

Īpaša uzmanība jāvelti kultivētu daudzgadēju ganību iekārtošanai uz otrā un trešā gada daudzgadīgo zāļu sējumiem. Šās ganības labi jāmēslo. Tur parasti aug pļavu skarene (līdz 45 procentiem) un ābolīņš (līdz 35 procentiem). Šāds sastāvs dod 3.500—4.000 barības vienību uz hektāra.

Ja ganībās zāle izretināta, tad katrā ziņā jāpiesēj. Jau tagad jāgādā arī par aploku iekārtošanu. Tie jāapžogo vai arī jāiekārto elektriskie gani. Katrā saimniecībā var organizēt aploku pakāpenisku noganīšanu, sastādot to izmantošanas grafiku.

Zootehniķis I. Vorobjovs

līdz labi iekļausies visās skolās.

Rajona skolu zemais sekmiņas līmenis šodien izvirza uzdevumu katram rajona skolotājam un skolēnu vecākiem padomāt par skolēna slodzes jautājumu un izteikt savas domas, lai rastu pareizu atrisinājumu un izvairītos no nepareizas šī jautājuma izpratnes. Pagaidām, manuprāt, jāatslogo tikai mācību programmas un pareizi jāregulē ārpusskolas darbs, pirmā vietā izvirzot mācību darbu un uzskatot, ka skolas tā vecāku pienākums pieradināt skolēnu patstāvīgi strādāt. Tad viņš pratis arī patstāvīgi domāt un spriest. No mācībām skolēnu brīvais laiks vairāk jāaizpilda ar fizisku darbu, lai neizaugtu baltroči, kas no mazotnes nav raduši nopietni strādāt, no darba vairās arī tad, kad jāiziet patstāvīgā dzīvē.

I. Krūmiņš,

Kuldīgas rajona skolu vecākais inspektors

SKOLOTĀJU KONGRESAM SANĀKOT

Mednieku biedrības konference

Šā gada 24. martā notika Kuldīgas rajona mednieku biedrības kārtējā konference, kurā apsprieda rajona nodaļas darbību pagājušā gadā un ievēlēja jaunu nodaļas padomi un revīzijas komisiju.

Par pagājušā gada darbību ziņoja padomes priekšsēdētājs b. Agriņš. Nodaļa apvieno 12 mednieku pirmorganizācijas ar kopēju biedru skaitu 662.

Aizvadītā medību sezonā pēc nodaļā nodotām atskaitēm nošauti 6 vilki, 15 jeni, 254 lapsas, 33 caunas, 11 ūdri, 33 seski, 34 āpši, 448 vāveres, 749 zaķi.

Biedrs Agriņš atzīmēja trūkumus, ko savā darbā pielaidusi nodaļas padome, pirmorganizāciju valdes, kā arī atsevišķi mednieki. Padome nav vadījusi un kontrolējusi pirmorganizācijas. Maz tā darījusi medību organizēšanā, kādēļ plašos apmēros notiek individuālās medības, bez jeb-

kādas kontroles un uzskaites par nošautajiem medījumiem. Nav veikta cīņa ar malu medniekiem, kādi ir arī starp mednieku biedrības biedriem. Rajona mežos, piemēram, Kalnmuižas, Cielavu, Lapsu un citās apgaitās pēdējos gados stipri samazināties stirnu skaits, kas ir šo malu mednieku bezatbildības rīcības rezultāts. Arī mežsargi nevēlī vajadzīgo vērību malu mednieku apkarošanai. Atklāts tikai viens gadījums Aizabavas mežniecībā, kur stirnu sāvis malu mednieks Cielava. Vēl vairāk — ir mežsargi, kuri paši piedalās neatļautās medībās. Tā Jāteles apgaitās mežsargs kopā ar pilsoni Muldavi neatļauti medījuši cūkas.

Debatēs konferences dalībnieki asi kritizēja arī medību instruktoru Vichmani, kurš ir arī padomes sekretars un kārtu visu nodaļas dokumentāciju. Vichmanis nodevis

dzeršanai, dienām neierodas darbā. Izziņotās pieņemšanas dienas mednieku kantorī bieži slēgts un instruktors ar savu „aktīvu” sēž tējniecā. Kantora telpas aukstas un netīras, kaut gan apkurināšanai un aptīrīšanai līdzekļi atvēlēti. Bieži notiek iedzeršana mednieku nodaļas kantorī, kur piedalās instruktora draugi Strungs un J. Ozols no Kuldīgas, Bārdiņš no Turlavas un daži citi.

Konferences dalībnieki ievēlēja jaunu padomi un uzdeva tai atklātos trūkumus un nekārtības novērst. Nemot vērā priekšlikumus, pieņēma lēmumu nodaļas darbības uzlabošanai. Turpmāk lielāku vērību veltīs mednieku audzināšanas darbam.

Medījumu ieaudzināšanas nolūka nolēma uz 2 gadiem aizliegt individuālās medības, izņemot putnu medības.

L. Vējiņš

Reliģiskie svētki ir pagātnes palieka

Mūsu zemē valdošā ir jaunā, socialistiskā ideoloģija, un visas parādības, kas notiek dabā un sabiedriskajā dzīvē, tiek izskaidrotas no zinātniskā, materialistiskā viedokļa. Taču mūsu dzīvē vēl traucē negatīvās parādības, kas mantotas no pagātnes.

Dažu cilvēku apziņā joprojām vēl ir pagātnes paliekas. Tām piekļaujami arī reliģiskie svētki svinēšana. Vieni no galvenajiem kristīgās reliģijas svētkiem ir lieldienas, ko svin pavasarī. Šos svētkus sāka svinēt ļoti sen.

Ebreju lopkopji par godu ganāmpulku pieaugumam pavasarī svinēja svētkus „peisah”. Šajos svētkos senie lopkopji upurēja lopu „sargātājiem” — dieviem un gariem, kāva jērus, to asinīm slacināja apmetnes, bet paši ēda ar asinīm sajauktu upurēto lopu gaļu. Kad ebreji sāka nodarboties ar zemkopību, lopkopju svētku „peisah” vietā sāka svinēt svētkus sakarā ar labības novākšanu. Palestīnā labības novākšana sākas aprīlī. Tad ebreju zemnieki upurēja dieviem un gariem pirmos labības kūļus un no jaunās ražas miltiem cepa bezsāls plāceņus, ko sauca par macu. Daudz vēlāk, kā stāsta reliģiskās leģendas, šos svētkus sāka saistīt ar ebre-

ju pārceļošanu no Egiptes uz Palestīnu. Kristietība radās apmēram pirms diviem tūkstošiem gadu. Līdz ar tās rašanos lieldienas kļuva par mitoloģiskā Jēzus Kristus „augšāmcelšanās” dienu. Kristīgie uzskata, ka Kristus ir dieva dēls, kas sūtīts uz zemi, lai glābtu ticīgos.

Bet zinātnieki, tai skaitā arī reliģijas piekritēji, pētījumi ir parādījuši, ka Kristus nekad nav dzīvojis un ka mīts par viņu radies uz analogisku Austrumu tautu reliģisko mitu pamata. Šie mīti stāsta par dabas spēku un parādību iemiesojumu — dieviem, kas mirst un augšāmceļas. Svinot svētkus par godu šiem dieviem, ticīgie atzīmēja dabas atmodu, tās dzīvības un auglības spēku „augšāmcelšanos no mironiem”. Lieldienas, tāpat kā citus kristīgos svētkus, sāka svinēt pagānu pavasara svētku vietā.

Reliģiskajos svētkos vienmēr notiek iedzeršana un skandāli. Šie svētki traucē darbu rūpniecības uzņēmumos, kā arī kolchozos. Saglabāt reliģiskos svētkus ieteināts tikai tie, kas grib turēt cilvēkus reliģisko māņu gūstā un neļaut viņiem izzināt pasauli tādu, kāda tā ir patiesībā.

A. Maksimovs,
Latvijas PSR Vēstures muzeja
zinātniskais līdzstrādnieks

Aizrādījums

Kuldīgas pilsētas Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja paziņo, ka ar šā gada 1. aprīlī pilsētas izpildu komitejā tiks izsniegti pilsētas iedzīvotājiem — velosipēdu īpašniekiem velosipēdu numuri. Numuru saņemšanai jāņem līdz iepriekšējā gada ve-

losipēda apliecība, jauniegādātiem velosipēdiem pirkšanas zīme un kvīts par nomaksāto nodokli. Numuri jāņem līdz 1957. gada 1. maijam. Numuru izsniegšanas laiks: pirmdienās no plkst. 10—13, trešdienās un piektdienās no plkst. 14—18.

Kļūdu labojums

Mūsu laikraksta 35. numurā ieviesusies kļūda. Informācijā „Čakla kolchoznieku ģimene” pirmajā slejā kolchoza „Komunisma ceļš” vietā jālasa „Spars”.

Laikraksta 37. numurā rakstā „Bērnu sporta skola” pirmajā slejā 21. rindā pareizi jālasa: „... fizikulas sabiedriskā instruktora nosaukums”.

vējoties signālītēt Severcevam. Iecirkņa pilnvarotajam Karpovam Urganova seja ilks pazīstama. „Val tikai viņš nav tas pats, kas dzīvo pie pensionāres Avdejevas un kuram es par nepierakstīšanos gandrīz uzliku soda naudu”. Karpovs nodomāja. Atpakaļceļā pilnvarotais lauzīja galvu, gribēdams atcerēties kā sauc Avdejevas leimnieku — tā kā Posenovs, tā kā Počencovs, taču nekādā gadījumā Urganovs...

Atgriezies nodaļā, Karpovs vispirms legāja pasu galdā un tur sēdējais meitenei kā vislielāko noslēpumu pastāstīja par Severceva uzdevumu, lūgdams, lai viņa palīdz noskaidrot uzvaru. Uzvaras izrādījās ne Posenovs, Počencovs, bet Počencovs, Jevsejs Matvejevičs, dzimis Rostovā pie Donas. Maskavā pierakstīts uz laiku.

Angelīnu Leontjevu Avdejevu Karpovs sastapa virtuvē, kur viņa savam irniekam cepa olu kulteni ar siropiem. Karpovs pajautāja, kā veselība, dzīves apstākļi, un, uzskatīdams, ka ievadam pietiek, pārgāja tieši pie lietās.

— Ko? — Avdejeva kļuva uzmanīga, — viņš ir pierakstīts! No divdesmit piektā decembra.

— Tak ne jau par to es runāju, — noslēpumaini sāka čukstēt Karpovs. — Kā viņš te pie jums uzvedas: neledzer, netrokšņo?

— Kas jums to sapūtīs? — Avdejeva sašutā. — Val tad jūs esat saņēmuši kādu sūdzību?

— To nē, bet... — Karpovs pāraudzījās visapkārt un, pārliecinā-

ties, ka neviena nav, izgāza fotografiju: — Vai viņš?

— Viņš, — Avdejeva apstiprināja. — Bet kas tad ir noticis?

— Nekas, — nomierināja Karpovs un, lai uzsāktu sarunu par citu tematu, pamājis uz ceptām olām, kas jausāka piedegti, jautāja: — Vakariņot tātad gatavojaties?

— Nē, — iebilda Avdejeva, — tās tieši viņam.

— Nu, nu, — norūca Karpovs, — nu tad labu apetīti! — Viņš vēlreiz apskatījās visapkārt un stingri brīdināja: — Tikai par šo sarunu — neviena vārda! Uzūsu personīgu atbildību! Skaidrs?

Bet, acimredzot, Avdejeva nepietiekoši skaidri apzinājās, kādai jābūt viņas personīgai atbildībai, jo, kad pēc četrdesmit minūtēm, ielencis namu Malaja Poljankā, Severcevs iegāja Avdejevas dzīvoklī, istaba, kuru apdzīvoja viņas irnieks, izrādījās tukša. Pēc Avdejevas liecības, irnieks saposies piecpadsmit minūtēs, piezvanījis pa telefonu kaut kādas stacijas ziņu birojam un, pateicis, ka izbrauc uz dažām dienām, nozudis. Tas viss noticis momentāni pēc tam, kad Avdejeva viņam izstāstījusi savas sarunas saturu ar iecirkņa pilnvaroto.

Lielā laime Karpovam, ka viņš tobrīd nebija tuvumā, jo Severcevs bija ļoti satraukts.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Kuldīga — LVU 10:10

sēdētāja A. Āboliņa pasniegto diplomu.

Pēc tam sākās LVU un Kuldīgas bokseru cīņas. Gindra bija tehniski pārāks par Smolajski (LVU) un jau otrajā gājienā uzvarēja ar redzamu pārsvaru. Bušmanis, aktīvi cīnoties, pēc punktiem uzvarēja Turķi (LVU). Abramovičs (LVU) labi cīnījās ar Jefimu Pavlovu un uzvarēja pēc punktiem, lai gan tiesnešu kļūdas dēļ uzvaru vispirms piešķīra Pavlovam.

Čuvilskis uzvarēja Kalniņu (LVU) un Afanasjevs — Beleviņu (LVU). Rezultāts 8:2 Kuldīgas labā. Sākums labs, bet kas notika vēlāk? Iesākās zaudējumu serijs. Hess zaudēja pēc punktiem Štikanam (LVU), Pavlovs zaudēja Rabiško (LVU), Druks pēc punktiem — Zīkam (LVU) un Zomerfelds — Šličko (LVU). Kad Maksimovs uzvarēja Janovu (LVU) — rezultāts kļuva neizšķirts 10:10.

A. Alksnis

Sacensības Rendā

Jau agri svētdienas rītā Rendas ciema tautas namā pulcējās jaunieši, lai piedalītos jaunatnes festivālā rikotajās sacensībās.

Sāču spēlēja 9 vīrieši un 2 sievietes. No sievietēm veiksmīgākā izrādījās Brigita Ie. Vīriešu grupā visus savus pretiniekus pieveica Oļģerts Arājs un izcīnīja pirmo vietu.

Dambretē pavisam cīnījās 16

vīrieši un 4 sievietes. Vīriešu grupā pēc sīvām cīņām priekšgalā izvirzījās Miķelsons.

Sieviešu grupā visas savas pretinieces pieveica skolotāja Alvine Miķelsone.

Smaguma celšanā veiksmīgākais bija kolchoza „Socialisma ceļš” pārstāvis Jevnolijs Balab-

ka. Viņš 32 kg smago bumbu uzcēla 9 reizes.

Saušanā guva samērā vājus rezultātus. No 14 vīriešiem labāko rezultātu izcīnīja Jānis Kīrsteins, kurš ieguva 85 punktus. Sievietēm rezultāti bija visai zemi. Lailma Kārkliņa ar 67 punktiem ieguva pirmo vietu.

I. Šķipsna,
sacensību tiesnesis

Maskavā. Analīzē kļuva zināms, ka asinis tiešām ir cūkas. Te valrs neko nevarēja iebilst.

... Mežsargs Maskavā teradās pēc Severceva uzcīnījuma. Pāraudzījies uz viņam pasniegto Urganova fotografiju, viņš pazina to cilvēku, kurš atgriezies sargmājiņā bez otra biedra un atnesis cirvi.

19.

Volkova mednieka vīrsvalka kabatā Braicevs atrada divas trolejbusa biļetes. Trolejbusu transporta pārvaldes darbinieki pēc numuriem noteica biļešu pārdošanas laiku — mēnesi, dienu un pat stundu, tāpat arī maršrutu un aptuveni — pieturas vietu, kurā bija iekāpusi pasažieri.

Datums sakrita ar Volkova izbraukšanas dienu uz medībām. Trolejbusa maršruts — ceturtais. Pieturas vieta — Jakimankas rajons. Salīdzinot šos datus ar tās laika nosaukuma galotni „...nka”, kas bija atšifrēta Volkova nenosūtītās telegrammas uzraksta noslēpumā vietā, Severcevs nonāca pie slēdziena, ka Volkovs un Urganovs tikusies kaut kur netālu no Urganova dzīvokļa. Tomēr Jakimankas ielas 2. namā Urganovam līdzīgu ledzīvotāju nebija. Tad Severcevs sasauca grupu tālā rajona milicijas nodaļas pilnvaroto. Izklāstīja lietas būtību, pulkvedis viņiem izdalīja pa vienam Urganova fotografijas eksemplāram. No pilnvarotajiem tika prasīta tikai viena: šodien pat uzmanīgi pārbaudīt viņiem pakļautās mājas un mazāko aizdomu gadījumā neka-

D. Chrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(S T Ā S T S)

(30. turpinājums)

Mazajā baznīcā ielenktajā pilsētā pulkvedis nodzīvoja visu dienu. Vispirms viņu interesēja slepkavas personība. Izrādījās, ka tas esot vietējais mežsargs. Jau šis fakts vien Severcevu izraisīja lielas šaubas. Zinādams visu iepriekšējo lietas gaitu, Severcevs gandrīz nemaz nešaubījās, ka mežsargs nav slepkava. Iepazīnies ar sīkotnējās izmeklēšanas materiālu, Severcevs bija pārliecināts par to pierādījumu nenoteiktību, uz kuru pamata arestēts šķietamais slepkava. Likli atraduši pionieri, kuri sarīkojuši gājienu, lai labāk iepazītu savu pusi. Patiesību sakot, sākumā viņi neatrada likli, bet gan ieraudzīja mazu ogliņu audzi, kas bija tā savdabī apvītusi.

Ieinteresējusies par iespējamo kociņu slīmību, pionieri piegāja tuvāk un ieraudzīja sacīrtus egļu zarus. Pacēlušies tos, celtnieki saskatījuši dūrē savilkto cilvēka roku.

Vietējās milicijas nodaļas darbinieki izmeklēja likli un atrada divus naža dūrēnus krūšu kreisajā pusē. Likis bija atrasts netālu no mežsarga sargmājiņas, tāpēc arī uz mežsargu krita pirmās aizdomas. Bija vajadzīgi pierādījumi. Šie pierādījumi „atradās”. Nocīrs-

to zaru veids liecināja, ka tie cirsti ar cirvi, ko atrada pie mežsarga. Bet viņš arī nenoliedza šo faktu, paziņodams, ka pie viņa patiešām iegriezušies divi nepazīstami mednieki un lūguši, lai aizdodot cirvi gadījumam, ja viņiem tev vajadzēsoties iekurt uguni. Kila atstājuši trīsdesmit rubļus. Vakarā viens no medniekiem cirvi pārnesis, teikdams, ka biedrs viņu gaidot uz ceļa.

Bez šā galvenā pierādījuma bija vēl viens. Pārmeklējot meža sargmājiņu, izmeklētājs atrada mednieku nazi. Kad noņēma koka spalvu, zem tā vaļmā atrada sažuvas asinis. Un, kaut mežsargs dieļojās, ka ar to nokāvis kuileņu lieldienā, izmeklētājs nepēja vērā šo visai svarīgo faktu.

Izmeklētājs bija jauns, patmīlīgs un pardaudz pašpāļavīgs. Viņa praktiskajā darbībā tā bija pirmā lielā lieta, viņš cerēja, ka ar savu iedziļināšanās spējam (par tām jau institūtā bija jūsmojušas melienes), veikli uzdotajiem jautājumiem izvilks no mežsarga visizsmēlošākās liecības. Tāpēc viņš sāka tieši ar arestu, tāpēc viņš rēķinājās tikai ar sevi, cenšoties faktus pielāgot paša izveidotajai versijai.

Severcevs, pagēmis nazi un spalvu ar asins paliekām, atgriezās